Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект!

З А К О Н

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм. и доп., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм. и доп., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм. и доп., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 97 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. - бр. 120 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 98 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г. и бр. 17 от 2013 г.)

§ 1. В чл. 93 се създава т. 29:

„29. „Задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване в големи размери“ са тези, които надхвърлят три хиляди лева, а „ задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно

осигуряване в особено големи размери“ са тези, които надхвърлят дванадесет хиляди лева.“

§ 2. Създава се чл. 260а:

„Чл. 260а. (1) Длъжностно лице, което избегне установяване или плащане на задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване в големи размери, като:

1. обяви осигурителен доход в по-малък размер от действителния за осигуреното лице;

2. не подаде декларация;

3. потвърди неистина или затаи истина в подадена декларация;

4. състави или използва документ с невярно съдържание, неистински или преправен документ при упражняване на стопанска дейност, при водене на счетоводство или при представяне на информация пред органите по приходите;

5. унищожи или укрие в законоустановените срокове счетоводни документи, счетоводни регистри или ведомости за заплати;

се наказва с лишаване от свобода до пет години и с глоба до две хиляди лева.

(2) Когато деянието по ал. 1 е извършено с участието на орган по приходите или регистриран одитор, наказанието е лишаване от свобода от една до шест години и глоба до пет хиляди лева, както и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.

(3) Когато задълженията за задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване са в особено големи размери, наказанието е лишаване от свобода от две до осем години и конфискация на част или на цялото имущество на виновния.

(4) Ако до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд задължителните осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване, бъдат внесени в бюджета заедно с лихвите, наказанието по ал. 1 и 2 е лишаване от свобода до две години и глоба до петстотин лева, а по ал. 3 - лишаване от свобода до три години и глоба до хиляда лева.

(5) Работникът или служителят, подлежащ на задължително осигуряване не носи наказателна отговорност по ал. 1 - 4, включително и за подбудителство и помагачество.”

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. В Наказателно-процесуалния кодекс (Обн. ДВ. бр. 86 от 2005г., изм. ДВ. бр. 46 от 2007 г., изм. ДВ. бр. 109 от 2007 г., изм. ДВ. бр.69 от 2008 г., изм. ДВ. бр. 109 от 2008 г., изм. ДВ. бр. 12 от 2009 г., изм. ДВ. бр. 27 от 2009г., изм. ДВ. бр. 32 от 2009г., изм. ДВ. бр. 33 от 2009 г., изм. ДВ. бр. 15 от 2010 г., изм. ДВ. бр. 32 от 2010 г., изм. ДВ. бр. 101 от 2010 г., изм. ДВ. бр. 13 от 2011 г., изм. ДВ. бр. 33 от 2011 г., изм. ДВ. бр. 60 от 2011 г., изм. ДВ. бр 61 от 2011 г., изм. ДВ. бр. 93 от 2011 г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 2012 г., изм. ДВ. бр. 20 от 2012 г., изм. и доп. ДВ. бр. 25 от 2012 г., доп. ДВ. бр. 60 от 2012 г., доп. ДВ. бр.17 от 2013 г.), в чл. 35, ал. 2 думите „чл. 252- 260“ се заменят с „чл. 252-260а“.

§ 4. В Закона за административните нарушения и наказания (обн. ДВ. бр. 92 от 1969 г., изм. бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр.24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр.105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр.102 от 1995г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., доп., бр. 96 от 2004 г., изм., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., изм., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г.) в чл. 83а, ал. 1 думите „256” се заменят с „256, 260а” и се поставя запетая.

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на ……...… 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Вносители:

МОТИВИ

КЪМ ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

Обявяването на определено деяние (действие или бездействие) за престъпление е изключително правомощие на Народното събрание. Когато криминализира едно деяние, обявявайки го за престъпление, Народното събрание, ръководейки се от законодателна целесъобразност и параметрите за противодействие на съответния вид деяния, определя наказателноправната му характеристика чрез признаците от обективната и субективната страна на престъплението, субекта на престъплението и обект на наказателноправна защита. Предложените промени в Наказателния кодекс не влизат в противоречие и със Закона за нормативните актове по отношение на използваната законодателна техника за формулиране на отделните състави.

По отношение на установяването и изпълнението данъчните и осигурителни задължения имат сходни правопораждащи фактически състави, компетентност на държавните органи и еднакъв процесуален ред, този по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за установяване на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, поради което тази близост следва да бъде съобразена и при формулиране на престъпните състави.

Целта на предложения законопроект е въвеждане на наказателна отговорност за длъжностни лица, които избегнат установяването или плащането на осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване или за допълнително задължително пенсионно осигуряване, или за здравно осигуряване.

Осъществяването на това деяние води до значително спадане на приходите в бюджета на държавното обществено осигуряване и здравното осигуряване, което безспорно се отразява неблагоприятно и върху размера на осигурителните плащания. Подобно негативно явление се наблюдава през последните години и в повечето случаи води като резултат до загубване на някои права по социалното осигуряване на осигурените лица. Например осигурени лица, които не са платили повече от три дължими вноски за здравно осигуряване, заплащат оказаната медицинска помощ на изпълнителите.

Необходимо е също така да се отбележи, че осигурителни права по Кодекса за социално осигуряване се ползват, когато са внесени или когато са дължими осигурителни вноски. В не малък брой от случаите дори се получава така, че осигурителни плащания се поемат от изправните към държавното обществено осигуряване длъжници или от държавата.

Със създаването на нов състав в глава седма „Престъпления срещу финансовата, данъчната и осигурителната системи” са свързани и промените в Наказателнопроцесуалния кодекс, с които се определя на кой съд ще бъдат подсъдни делата за подобни престъпления, както и в Закона за административните нарушения и наказания, с които се създава възможност за налагане на административнонаказателна имуществена санкция на юридическо лице, когато то се е обогатило или би се обогатило от извършване в негова полза на съответното престъпление.

Вносители: